



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 25 października 2023 r.

Pozycja 286

POSTANOWIENIE

z dnia 9 maja 2023 r.

Sygn. akt Ts 236/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.M. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1657, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 października 2022 r. (data nadania) M M. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 27 kwietnia 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 30 stycznia 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 17 lipca 2019 r. (nr [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 19 czerwca 2019 r. (znak: [...]) nakładające na skarżącego grzywnę w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania małoletniego dziecka szczepieniom ochronnym.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 1 grudnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 6 grudnia 2022 r.) wezwał skarżącego do doręczenia pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi, a także reprezentowania skarżącego w sprawie w związku z którą została złożona skarga konstytucyjna oraz odpisów lub po-

świadczonych za zgodność z oryginałem kopii orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji i innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (z wyjątkiem wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 30 stycznia 2020 r., sygn. akt [...] oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt [...]).

Skarżący, 13 grudnia 2022 r. (data nadania), doręczył tylko część dokumentów, o których mowa w zarządzeniu Prezesa Trybunału.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 28 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 7 marca 2023 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów lub poświadczonych za zgodność z oryginałami kopii (wraz z czterema kopiami): tytułu wykonawczego z 15 czerwca 2016 r. (nr 25/2016) wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C. oraz postanowień Wojewody z 19 czerwca 2019 r. (znak: [...]) oraz Ministra Zdrowia z 17 lipca 2019 r. (nr [...]).

W piśmie procesowym z 14 marca 2023 r. (data nadania) skarżący sformułował wniosek o przedłużenie terminu usunięcia powyższych braków do 21 marca 2023 r.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 28 lutego 2023 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 28 lutego 2022 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 7 marca 2023 r. W ustawowym terminie skarżący nie usunął braków wskazanych w zarządzeniu. Złożył natomiast wniosek o przedłużenie terminu ich usunięcia. Ze względu na ustawowy charakter tego terminu (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK) wniosek skarżącego został odrzucony jako niedopuszczalny.

Trybunał zwraca uwagę, że jeśli z przyczyn obiektywnych skarżący nie jest w stanie w terminie usunąć braków formalnych skargi konstytucyjnej, to zgodnie z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 168 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.; dalej: k.p.c.) może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu podjęcia tej czynności. Warunkami uwzględnienia wniosku – zgodnie z art. 168 i art. 169 k.p.c. – są: wniesienie wniosku w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi; jednoczesne z wniesieniem wniosku dopełnienie czynności, dla której określony był termin; uprawdopodobnienie, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy wnioskodawcy.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżący nie doręczył dokumentów, o których mowa w zarządzeniu z 28 lutego 2023 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Okoliczności te są – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.